

gældende, at det selvfølgelig maatte være i allerhøjeste Grad uøkonomisk at have tre Kunstarter knyttede til den samme Scene. Det glæder mig, at det under Forhandlingerne her i Salen er kommet stærkt frem fra alle de Talere, som have haft Ordet, ogsaa fra mit Partis ærede Ordfører og for øvrigt ogsaa fra den højtærede Kultusminister, da han fremsatte Forslaget, at en endelig og tilfredsstillende Ordning af Forholdene ved den nationale Scene ikke vil kunne opnaas, uden at vi faa Talescenen. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen) gjorde med Rette gældende, at det nationale Skuespil i alt for høj Grad bliver trængt tilbage. Men naar det samme ærede Medlem udtalte som sit Ønske, at Operaen maatte skydes noget til Side, for at Skuespillet bedre kunde komme til sin Ret, tror jeg, at denne Ordning hverken vil være tilfredsstillende i økonomisk Henseende eller vil tilfredsstille Publikum. Jeg tror, at der nu, efter at København er vokset op til at blive en saa stor By, som den er, og da der kommer mange fremmede her til Byen, i Regelen vil være nok her til at bære en Operascene. Jeg tror derfor ikke, at Forholdet bliver bedre ved, at Operaen bliver trængt tilbage, for at Skuespillet bedre kan komme til sin Ret. Jeg udtaler som mit Haab, at den Forhandling, der har fundet Sted her i Dag, vil føre videre frem mod det Maal at faa en selvstændig Talescene. Jeg vilde nødigt have, at den Omstændighed, at det Forslag, som er til Behandling, ikke er af midlertidig Karakter, saaledes som det Forslag, vi behandlede for 3 Aar siden, skulde betyde, at Spørgsmaalet om en Talescene vil blive udsat. Hvis dette maatte være Tilfældet, vil jeg foretrække, at det Forslag, vi behandle, ligesom det Forslag, der blev vedtaget for 3 Aar siden, maatte blive midlertidigt, saaledes at det skulde revideres om 3 Aar. Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke forlænge Debatten. Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at Forhandlingen her i Dag maa føre os fremad mod det, som maa være Maalet for den danske Nationalscene, nemlig, at der bliver een Scene for Operaen og een for Skuespillet.

Samuelson: Da Loven af 13. Marts 1903 om det kgl. Teaters Forhold blev vedtagen, var det en Forudsætning, at denne Lov skulde have en midlertidig Karakter. Denne Lov indeholdt foruden en hel Del andre Bestemmelser tillige den Bestemmelse, at der af Statskassen skulde ydes et Tilskud

af 125,000 Kr. om Aaret og 12,000 Kr. som Lønning til Bestyrelsen foruden Udgifter vedrørende Bygningerne, de kommunale Afgifter og Brandassuranceafgifter, tilsammen ca. 50,000 Kr.; det vil altsaa sige, at man i Aarene 1903 til 1908 har ofret ca. 200,000 Kr. om Aaret eller tilsammen 1 Mill. Kr. Da Loven af 27. Maj 1908 var til Behandling, fik den ligeledes en midlertidig Karakter. Jeg benyttede da Lejligheden til at omtale Aarhus Teater og dets uheldige økonomiske Forhold. Der faldt her i Salen mange anerkendende Ord om Aarhus Teater, man respekterede og anerkendte det store Arbejde, som fra Direktørens og Bestyrelsens Side var udført. Man var, uanset hvilket politisk Parti man tilhørte, enig om, at Aarhus Teater virkelig præsterede god scenisk Kunst. I Betænkningen, som findes aftrykt i Tillæg B. for 1908, findes Sp. 2948 følgende Udtalelse: „Udvalget har drøftet Forslag om at yde et aarligt Bidrag til Provinsteatre, men et Flertal (Berntsen, — den nuværende højtærede Konseilspræsident — „Bluhme, Brorsen, Jensen-Sønderup,“ — den nuværende højtærede Indenrigsminister — „Ingvar Jensen, Nørhave, Pedersen-Nyskov, Pinstrup og Rosager) formener, at dette Spørgsmaal ikke bør finde sin Afgørelse ved denne Lov, der er rent midlertidig og kun gældende for et kort, begrænset Tidsrum.“ Det Lovforslag, som vi have til Behandling her i Dag, har imidlertid en mere fast Karakter, er altsaa ikke midlertidigt. Foruden disse velvillige Udtalelser ved den nævnte Lejlighed blev der tillige i Betænkningen af et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og mine Partifæller, udtalt, at man fandt det betimeligt, at der til Aarhus Teater blev ydet et aarligt Tilskud af 15,000 Kr. af Statskassen, saa længe nævnte Lov var gældende, altsaa i 3 Aar. Endvidere udtalte samme Mindretal, at ogsaa andre Provinsteatre burde kunne komme i Betragtning ved Tilskud og Støtte fra Staten, naar de opfyldte samme Betingelser som Aarhus Teater. Der var stillet Ændringsforslag fra dette Mindretals Side i denne Retning, men de bleve ikke vedtagne. Jeg vil derfor nu gerne anmode ærede Medlemmer af dette Ting om ved denne Lejlighed at stille sig lige saa velvilligt overfor Aarhus Teater og eventuelt andre Teatre, som ville opfylde de Betingelser, som maatte blive stillede for at erholde Statstilskud. Da det Lovforslag, som i Dag behandles, ikke skal være midlertidigt, forekommer det mig, at det vilde